

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/68/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321202486
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2022:5321202486.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou spore žalobcu C.. S. E., nar. X.X.XXXX, L. T. Č.. XXX, XXX XX E. L. T., právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., Vojtecha Tvrdeho č. 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 436 640, proti žalovanému E. C., nar. 4.X.XXXX, XXX XX E. L. T. Č.. XXXX, právne zast. GARANT PARTNER legal s.r.o., Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 36 856 380, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaní v rade 1/ a 2/ **m a j ú** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca doručil súdu 26.9.2012 žalobu, ktorou sa domáhal proti žalovanému E. C. ochrany osobnosti na základe zásahu do jeho osobných práv, keď na základe dokumentu, ktorý zaslal E. C. obecnému zastupiteľstvu, ako aj na základe trestného oznámenia, ktoré proti žalobcovi doručil polícii žalovaný, spôsobil mu príkorie jednak pri výkone jeho funkcie, jednak prezentoval tvrdenia, ktoré sú spôsobilé poškodiť jeho osobu v zamestnaní, v súkromnom a verejnom živote, musel sa zúčastňovať výsluchov pred orgánmi činnými v trestnom konaní, čo malo dopad aj na sféru jeho rodinného života. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný (v rade 1) vážne poškodil navrhovateľa na jeho osobnostných právach a vzhľadom na to, že ho vyzval podaním z 15.11.2011 na verejné ospravedlnenie, na čo žalovaný reagoval listom z 2.12.2011, v ktorom vyjadruje viac - menej počudovanie nad jeho žiadosťou, pripúšťal len skutočnosť, že podanie trestného oznámenia bolo vyslovene predčasné na základe neúplných informácií, za čo sa teda ospravedlnil. Takýto postup považoval žalobca za nedostačujúci a považoval postup žalovaného E. C. za hrubo zasahujúci do jeho práv na ochranu osobnosti. Pôvodným rozsudovým návrhom žiadal, aby žalovaný E.O. C. doporučenou poštou zaslal žalobcovi, Obecnému zastupiteľstvu Vysoká nad Kysucou ospravedlnenie v znení:

„Ja, E. C., konateľ spoločnosti ELPRAM, s.r.o., so sídlom Bytčická č. 16, 010 01 Žilina, sa týmto ospravedlňujem pánovi C.. S. E., J. E. L. T., L. T. XXX za to, že som nepravdivými tvrdeniami bezdôvodne zasiahol do práv na ochranu jeho osobnosti, najmä do práva na ochranu občianskej cti dobrého mena.“

„Nepravdivé tvrdenia som uviedol v mojom podaní adresovanom obecnému zastupiteľstvu Obce E. L. T. dňa 9.11.2011 nazvanom ako „Upozornenie na nezákonnosť postupu starostu obce pri postupe zadania zákazky“ „Riešenie havarijného stavu X. S.. Q. E. L. T.“.

„Ospravedlňujem sa C.. S. E. za nepríjemnosti a príkoria vyvolané mojimi tvrdeniami o tom, že by C.. S. E. mal postupovať nezákonne, či dokonca sa dopustiť nejakého trestného činu.“

„Som si vedomý toho, že žiadne z mojich tvrdení nebolo preukázané a za príkoria vyvolané svojimi podaniami sa C.. S. E. ospravedlňujem.“

2. K podanej žalobe na preukázanie tvrdení pripojil žalobca uznesenie z mimoriadneho obecného zastupiteľstva zápisnica č. 6/2011 z 15.11.2011, 5/2011, písomné podanie E. C., konateľa spoločnosti

ELPRAM s.r.o. zo dňa 2.12.2011 adresované Obecnému zastupiteľstvu obce E. L. T., výzvu adresovanú žalovanému od právneho zástupcu žalobcu v mene klienta M. E. L. T..

3. Po zaplatení súdneho poplatku súd v rámci prípravy pojednávania doručil žalobu žalovanému v rade 1) dňa 6.12.2012.

4. Žalovaný v rade 1) doručil súdu vyjadrenie (č.l. 32), v ktorom uviedol, že žalobca je starostom obce a konanie vo veciach nakladaní s prostriedkami obce je ak vecou verejnou a je pod drobnohľadom širokej verejnosti. To však neznamená, že verejnosť je zbavená výkonu akejkoľvek kontroly, samotnú kontrolu však verejnosť nevykonáva, na podnet ju vykonávajú orgány za týmto účelom zriadené. Je právom preto každého obrátiť sa na príslušné orgány a žiadať preverenie nakladania s verejným majetkom, najmä ak dôvody na takéto konanie samotným správaním vytvorí obec reprezentovaná osobami tvoriacimi orgány obce. Žalobu považoval za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť. V doplnenom vyjadrení (č.l. 49 spisu) uviedol prostredníctvom právneho zástupcu, že nikdy zásah žalovaný v rade 1) do práv žalobcu nespôsobil. Pôvodcom písomností je obchodná spoločnosť ELPRAM, čím ale nespochybňujú právo žalobcu žalovať kohokoľvek. Žalovať však žalovaného v rade 1) len preto, lebo je konateľom, je nezmysel. Predmetom podania bolo upozornenie na konanie obce E. L. T.. Tvrdenia žalobcu o obvinení z trestnej činnosti žalovaným nie sú pravdivé. Za to, že sa cíti byť niekto dotknutý, neznamená, že bolo do jeho práv naozaj zasiahnuté. Právny zástupca poukázal na splnenie kumulatívnych podmienok, aby bolo možné vyhovieť návrhu/žalobe žalobcu. Tieto splnené neboli. V danom prípade poukázal i na rozhodnutia NS ČR sp zn. 28Cdo 1395/2022, 28Cdo/11523/2002, obdobne Krajský súd Prešov 3Co/111/2011. Žalobu považoval za šikanóznú a nedôvodnú, žiadal ju zamietnuť v celom rozsahu. Okrem iného tiež uviedol, že zo žaloby nie je teda vôbec zrejmé, aké konkrétne zásahy, do akého práva a aké objektivizované následky a intenzitu malo mať údajné nezákonné konanie žalovaného. Tieto skutočnosti žalobca vôbec nepreukázal. Pokiaľ žiadal ospravedlnenie, hoci ho už z rúk samotného pôvodcu upozornenia na nezákonnosť postupu pri postupe zadávania zákazky má, napriek tomu žiada žalobca ďalšie ospravedlnenie. V petite žalobného návrhu sa slovo „ospravedlňujem“ nachádza tri krát, prečo nežiada rovno desať krát. V žalobe ďalej žiada, aby bolo ospravedlnenie zaslané aspoň na adresu obecného zastupiteľstva. Žalovaný považuje takúto požiadavku za už splnenú. Navyše takto konal ELPRAM, s.r.o. z obyčajnej slušnosti a nie z dôvodu, že je to následok porušenia nejakého práva.

5. V rámci písomného podania z 8.7.2013 uviedol právny zástupca žalobcu na tvrdenia žalovaného v rade 1), že sám žalovaný uvádza, že „podaním Upozornenie nezákonnosť postupu starostu obce pri postupe Svedčí o tom podanie spoločnosti ELPRAM, s.r.o., zo dňa 2.12.2011 zn. DÚ/40/2011, v ktorom odporca zadania zákazky som využil svoje právo obyvateľa obce.“ Je nesporné, že obyvateľom obce je žalovaný E. C. a nie spoločnosť ELPRAM, s.r.o., ktorá má sídlo v Žiline. Vzhľadom na to, že sám žalovaný v 1. rade ako konateľ ELPRAM, s.r.o., vo svojom vyjadrení odkazuje, že zodpovedá za vyjadrenie a pasívne legitimovaná v konaní má byť spoločnosť ELPRAM, s.r.o., rozšíril žalobca uvedeným podaním okruh účastníkov/strán sporu na strane žalovaného o žalovaného v 2. rade spoločnosť ELPRAM, s.r.o., so sídlom Bytčická č. 16, Žilina. Zároveň poukázal na súdnu prax v otázke pasívnej legitimácie v obdobných prípadoch. Poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 31.5.2007 sp. zn. 30Cdo/1293/2007 a rozsudok Krajského súdu v Brne z 26.1.2007 sp. zn. 24Co/67/2006. Zároveň v uvedenom podaní poukázal na skutočnosť, že právny úkon a konanie ako také sa hodnotí nielen podľa čiastkových pohľadov, ale aj vo vzájomnej súvislosti a hodnotením podľa takéhoto kritéria treba podrobiť aj konanie odporcov v 1. a 2. rade. Podanie podpísané odporcom v 1. rade v mene odporcu v 2. rade pod názvom „upozornenia na nezákonnosť postupu starostu obce...“ zo dňa 9.11.2011 už vo svojom názve predpokladá, že žalobca, ktorý je súčasne starostom obce, mal konať nezákonne. Teda žalovaný označil verejného funkcionára, že koná nezákonne, teda v rozpore so zákonom a predpokladá, že sa dopustil trestného činu, pretože nezákonné konanie je trestné. Práve vyvolanie takéhoto dojmu bolo účelom uvedeného upozornenia. Pokiaľ by bolo pravdivé tvrdenie uvádzané v bode II. podania žalovaného z 27.5.2013, že predmetom konanie bolo upozorniť na konanie obce, tak práve samotným označením materiálu toto žalovaný v 1. rade sám vylučuje.

6. V dôsledku procesného návrhu žalobcu zo dňa 9.7.2013 po oboznámení sa s vyjadrením žalovaného zo dňa 24.5.2013 súd uznesením zo dňa 11.7.2013 pripustil zmenu žaloby, keď na strane pasívnej legitimácie pripustil ako žalovaného v 2. rade spoločnosť ELPRAM, s.r.o., IČO: 36 412 287 so sídlom Bytčická č. 16, Žilina a zároveň upravil aj ospravedlnenie, ktoré žiadal zaslať žalobca vo svojom návrhu, keď okrem E. C. ako konateľa firmy, sa vzťahuje táto povinnosť na odporcu E.O. C. ako fyzickú osobu.

7. Na podklade vykonaného dokazovania vo veci samej po vypočutí strán sporu a výsluchu svedkov rozhodol súd vo veci samej rozsudkom (č. k. 6C/68/2012-206 z 31.10.2013) a uložil žalovaným v rade 1 a 2 povinnosť zaslať žalobcovi doporučenou poštou ospravedlnenie a zaplatiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 10.000 eur. Vo zvyšku (nemajetkovej ujmy, t.j. do požadovanej

sumy 20.000 eur) žalobu zamietol. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 5Co/178/2014-238 zo dňa 28.10.2014 predmetný rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil. Uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením a obmedzil sa na odkaz na správnosť jeho dôvodov. Následne na základe čiastočne akceptovanej ústavnej sťažnosti žalovaných v rade 1 a 2 Ústavný súd SR Nálezom č.k. II.ÚS 655/2017-48 zo dňa 14.11.2018 konštatoval, že základné práva žalovaných podľa čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 27 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli dotknutým rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co 178/2014-238 z 28.10.2014 porušené, preto ho zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci Ústavný súd SR pristúpil k posúdeniu samotného/sporného prejavu s ohľadom na kritériá testu proporcionality, pričom (okrem iného) konštatoval, že žalovaným/sťažovateľom ako obyvateľovi obce obracajúcemu sa s korešpondenciou vo verejnom záujme na obecné zastupiteľstvo vo veci spadajúcej do kompetencie obecného zastupiteľstva, resp. právnickej osobe, ktorej konateľom je sťažovateľ, potrebné priznať osobitné a chránené postavenie. Obsah prejavu sťažovateľov sa týkal politika, ktorý sa sám vystavuje prísnej kontrole verejnosti a ktorý musí prejavovať zvýšenú mieru tolerancie voči takejto kritike. Čím viac sa difamačný prejav dotýka veci verejného záujmu, tým viac platí prezumpcia práva tento prejav realizovať. Najsilnejšou prezumpciou ochrany disponujú politické prejavy, teda prejavy týkajúce sa správy veci verejných. O takýto prípad ide nepochybne aj u sťažovateľov, ktorí korešpondenciou vo verejnom záujme oboznámili obecné zastupiteľstvo so svojimi podozreniami na nehospodárne nakladanie s majetkom obce. Vzhľadom na uvedené je potrebné prejavu sťažovateľov s ohľadom na jeho obsah priznať zvýšenú mieru ochrany. Podanie sťažovateľov adresované obecnému zastupiteľstvu bolo objektívne i subjektívne aktuálne vo vzťahu k vtedy riešenej otázke verejného záujmu aj vzhľadom na to, že sťažovatelia oznámili svoje podozrenia obecnému zastupiteľstvu bez zbytočného odkladu po tom, ako sa o nimi tvrdených skutočnostiach dozvedeli. Pred okresným súdom nebolo preukázané, že sťažovatelia, ktorí adresovali svoje podanie vo veci verejného záujmu výlučne obecnému zastupiteľstvu, by obsah svojho podania sprístupnili verejnosti. Naopak, s obsahom podania sťažovateľov sa verejnosť mohla oboznámiť (najneskôr) zo zápisnice z mimoriadnej schôdze obecného zastupiteľstva 15. novembra 2013, ktorá bola samotnou obcou zverejnená na jej webovom sídle. Pokiaľ teda okresný súd ustálil, že sťažovatelia mali vopred predpokladať, že v prípade, ak sa obrátia na obecné zastupiteľstvo, ktoré ich podanie prerokuje na verejnom zasadnutí, obsah ich podania bude nevyhnutne sprístupnený verejnosti, takto striktné formulovaný názor je podľa Ústavného súdu v okolnostiach tejto veci neakceptovateľný. Ak by totiž okresný súd venoval menej pozornosti vlastným dohadom (napr. vo vzťahu k tomu, ako by sťažovatelia postupovali, ak by starosta nepredložil ich podanie obecnému zastupiteľstvu, alebo vo vzťahu k interpretácii ich listu z 2. decembra 2011), jeho pozornosti by neuniklo, že na verejnom mimoriadnom zasadnutí obecného zastupiteľstva, na ktorom sa podanie sťažovateľov poslancami obecného zastupiteľstva prerokovalo, nebol ako zástupca verejnosti prítomný nikto. Samotné zverejnenie plného znenia obsahu podania sťažovateľov v zápisnici z mimoriadnej schôdze obecného zastupiteľstva, a to bez ohľadu na skutočnosť, že táto bola následne zverejnená na webovom sídle obce, už spadá do pôsobnosti obce, a teda starostu a obecného zastupiteľstva. Nemožno preto bez ďalšieho pripísať na ťarchu sťažovateľov skutočnosť, že obsah ich podania bol zverejnený. Z pohľadu ochrany ich slobody prejavu je totiž neakceptovateľné, aby im bolo bez ďalšieho vyčítané samotné zverejnenie informácií z ich podania a nie to, že sami tieto informácie zverejnili, resp. sprístupnili verejnosti. Aj keď obsahom podania sťažovateľov bolo okrem iného aj obvinenie starostu zo spáchania trestného činu, t. j. v zmysle judikatúry ESLP závažné obvinenie, toto svoje podozrenie sťažovateľa aspoň v určitej miere odôvodnili odkazom na zákon o verejnom obstarávaní, judikatúru súdov a ďalšie okolnosti vzťahujúce sa na rekonštrukciu základnej školy. Sťažovatelia sa na adresu starostu nevyjadrovali urážlivo či expresívne. Navyše, ak je ich podanie vnímané ako celok, je zrejmé, že prvoradým motívom jeho spísania nebolo obvinenie starostu zo spáchania trestného činu, ale upozornenie obecného zastupiteľstva na možné nehospodárne nakladanie s majetkom obce. Ústavný súd SR akcentoval, že z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je zrejmé, čo v skutočnosti predstavovalo relevantné dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Obdobne krajský súd vo svojom rozsudku rezignoval na ochranu práv sťažovateľov, keď nedostatočne zohľadnil rozhodujúce skutočnosti tohto prípadu a nereagoval, resp. nedal odpoveď na všetky relevantné námietky sťažovateľov, v dôsledku čoho je potrebné napadnutý rozsudok považovať za ústavnoprávne neudržateľný.

8. Pokiaľ následne po rozhodnutí Ústavného súdu SR žalobca vzal podanú žalobu späť (po tom čo najskôr Krajský súd pripustil späťvzatie žaloby), Najvyšší súd SR následne toto rozhodnutie zrušil a rozhodnutím Krajského súdu v Žiline naposledy sp. zn. 5Co/3/2021 - 354 súd vyššej inštancie

vysslovil, že neprípúšťa späťvzatie žaloby žalobcom zo dňa 8.4.2019, rozsudok ponecháva nedotknutý vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku nemajetkovej ujmy a vo zvyšnej časti vec zrušuje a v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odôvodnení konštatoval, že v rozoberaných súvislostiach odvolací súd dospel k záveru o danosti/existencii kvalifikovaného dôvodu na pokračovanie v konaní. Z obsahu spisu (vyjadrenia na č.l. 290 a 313 spisu) skutočne (ako náležite uvádzajú žalovaní) vyplýva "postoj" žalobcu k výsledku konania v podobe úvahy, že resp. "pôvodné konanie zo strany žalobcu bolo dôvodné", resp. "konanie sa minulo účelom". Odhliadnuc od tohto subjektívneho (ale neprehliadnuteľného) aspektu, z určujúceho hľadiska platí, že primárnym obsahom/predmetom citovaného rozhodnutia Ústavného súdu SR je konštatovanie porušenia príslušných práv sťažovateľov/žalovaných zo strany všeobecných súdov (nie zo strany žalobcu). Inými slovami, žalovaní správne namietajú, že ani po 9 rokoch intenzívnej obrany (resp. trvania sporu) nedisponujú právoplatným vyriešením sporu vo vzťahu medzi nimi a žalobcom (ktorý si účelovo vykladá a prezentuje túto procesnú situáciu). Opísané (okrajovo i vrátane apelu žalovaných na verejný záujem na riešení týchto otázok) viedlo krajský súd k neprípusteniu späťvzatia žaloby. Aj odvolací súd považuje v súhrne uvedených skutočností za nevyhnutné, aby došlo zo strany súdu k riadnemu posúdeniu/vysloveniu ne/dôvodnosti žalobou uplatneného nároku (t.j. prípustnosti konania žalovaných) a definitívnemu odstráneniu spornosti vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými.

9. Počnúc dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil dovtedy platný zákon č. 99/1963 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>> Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu CSP. Zároveň však uvedený právny predpis v ustanovení § 470 ods. 2 stanovuje výnimky z tohto základného pravidla. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom na to, že v danom konaní súd postupuje podľa nového procesného kódexu (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok), súd prispôbil terminológiu novej právnej úprave, ktorá reguluje civilné sporové konanie.

10. Pôvodné konanie bolo vedené na Okresnom súde Čadca pod spisovou značkou 6C/68/2012, po zrušení veci súdom vyššej inštancie v dôsledku zmeny zákonnej sudkyne bola pridelená pôvodnej žalobe nová spisová značka 4C/68/2021 a následne opatrením predsedu súdu bola vec pridelená na konanie (č.l. 364). Súd vo veci doručil rozhodnutie súdu vyššieho stupňa právnym zástupcom strán sporu spoločne s výzvou, aby súdu predložili návrhy a dôkazy v stanovenej lehote s tým, že na neskôr uvádzané súd nebude prihliadať.

11. Právny zástupca žalobcu oznámil súdu, že žalobca je naďalej presvedčený, že jeho žaloba bola v tom čase podaná dôvodne, v čase podania vychádzala zo skutkových okolností, ktoré sa reálne stali a boli ním pravdivo v žalobe a písomných podaniach opísané. Tohto času však predmet žaloby stratil svoju aktuálnosť a preto žalobu zobral späť, pričom pokiaľ súd späťvzatiu nevyhovel, je si vedomý toho, že sú musí meritórne vo veci rozhodnúť. Uviedol, že žalovaný E. C. žalobcovi svojím konaním skutočne spôsobil príkorie, ktoré zasiahlo do jeho osobného života. S odstupom času sa k tomu vracieť nechce, verejnosť vyhodnotila podania E. C. ako nedôvodné, pretože pri voľbách bol zvolený za starostu obce. Pri svojej funkcii a jej výkone koná poctivo, zodpovedne a to voči všetkým obyvateľom vrátane samotného žalovaného. Osobne považuje tento spor za uzavretý, návrhy na dokazovanie nemal žiadne, žiadal, aby súd z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal žiadnej strane sporu nárok na náhradu trov konania. Rovnako tak priamo žalobca doručil súdu podanie (č.l. 402 spisu), v ktorom uviedol, že žalovaní konali v tom čase v emóciách, od ktorých už upustili.

12. Žalovaní v rade 1 a 2 po rozhodnutí súdu vyššieho stupňa nedoručili súdu žiadne písomné podanie a nevzniesli žiadne návrhy na doplnenie dokazovania.

13. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal obe strany sporu, za splnenia procesných podmienok podľa § 180 CSP a nasled. súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a pojednávanie odročovať nežiadali.

14. Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči žiadal podanie zamietnuť, poukázal na priebeh súdneho sporu a to, že nedošlo k zmene, tak ako uvádzal samotný žalobca. Žiadal priznať trovy v plnom rozsahu.

15. Súd s prihliadnutím k tomu, že neboli vznesené žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, vychádzal výlučne z obsahu spisového materiálu k veci sa viažucemu a skutkového stavu preukázanému z obsahu spisu ku dňu svojho rozhodnutia.

16. Aby súd vedel spor riadne prejednať a rozhodnúť, musí mať zabezpečený dostatok skutkových poznatkov významných pre rozhodnutie vo veci samej. Do ust. § 185 CSP sa zaviedol princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Súd však musí uviesť, že tento spor nie je sporom, kedy súd vykonáva dôkazy nad rámec návrhov a z vlastnej iniciatívy (ex offo), nakoľko jednoznačne je potrebné pre tento spor uplatniť princíp rovnosti zbraní pre stranu nielen žalobkyňu ale i žalovaných pre zabezpečenie rovnakého prístupu. Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010, dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

17. Na podklade dokazovania mal súd preukázané, že žalovaní adresovali obecnému zastupiteľstvu Obce E. L. T. podanie označené ako „Upozornenie na nezákonnosť postupu starostu obce pri postupe zadania zákazky“ „Riešenie havarijného stavu X. Š. R.. S.. Q. E. E. L. T. (č.l. 4-7 spisu) ktoré podanie bolo podpísané E. C., konateľom spoločnosti, s pečiatkou spoločnosti ELPRAM, s.r.o., Bytčická č. 16, Žilina, IČO: 38 412 287. Z uvedeného podania vyplýva, že po vymenovaní rôznych porušení jednak Zákona o verejnom obstarávaní postupu pri zadávaní zákazky a ďalších podaní opísaných údajných porušení postupu je podľa názoru spoločnosti ELPRAM s.r.o. zrejmé, že verejný obstarávateľ tzv. havarijného stavu X. Š.T. R.. S.. Q., E. L. T., dlhodobo vedel a ďalej že má zato, že si svojím konaním, resp. opomenutím sám zapríčinil havarijný stav. Poukazoval tiež na postup pri zabezpečovaní finančných prostriedkov na takúto rekonštrukciu budovy a poukázal na zápisnicu zo zasadnutia obecného zastupiteľstva č. 2 z roku 2011, keď uviedol, že ešte 7.6.2011 obec nemala k dispozícii žiadne finančné prostriedky, preto verejné obstarávanie ani nezačala. Verejné obstarávanie tak prebehlo niekedy v období od 7.6.2011 do 16.8.2011, nakoľko už v danej dobe platil a bol účinný zák. č. 58/2011 Zb. z., ktorým sa mení a dopĺňa zák. č. 25/2006 Zb. z. o verejnom obstarávaní a na strane 6) uvedeného podania konštatoval, že z uvedených okolností je možné dôvodne predpokladať, že začiatok verejného obstarávania tak bol účelovo antidatovaný. Na základe uvedených skutočností oznamoval v uvedenom podaní pisateľ, že bol požiadaný Úrad pre verejné obstarávanie v zmysle § 146 ods. 6 zák. č. 25/2006 Zb. z. o verejnom obstarávaní o vykonanie kontroly postupu zadania zákazky, ktorej výsledkom je Zmluva o dielo č. 07/08/2011 zo dňa 31.8.2011 uzatvorená medzi Obcou E. L. T. ako verejným obstarávateľom a obchodnou spoločnosťou J. & J., D.. D. O..M., D. D. T. Č.. XXX. V ďalšej časti podania (v poslednom odseku na 6. strane) uvádza, že verejný obstarávateľ úmyselne antidatoval začiatok verejného obstarávania, úmyselne zneužil inštitút tzv. mimoriadnej udalosti a pod zámienkou tzv. mimoriadnej udalosti zadal verejný obstarávateľ vopred vybranému jedinému uchádzačovi úmyselne ďaleko širší rozsah prác, ako by vyžadovala prípadná mimoriadna udalosť. Zároveň oznámil, že požiadal Okresnú prokuratúru v Čadci, aby predmetné konanie riadne prešetrila a vyvodila príslušné závery. V časti označenej VI. okrem iného dáva do pozornosti poslancom, že bolo prijaté uznesenie obce, ktorým bolo vopred začaté schválenie verejného obstarávania v predmetnej zákazke v hodnote 429.707,93 Eur. V ďalšej časti konštatuje porušenia a stanoviská právnych noriem, poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 2Sžo/61/2009 a zároveň v závere žiada obecné zastupiteľstvo za predpokladu, že kvalifikovaný súhlas k právnemu úkonu nebol daný, aby zabezpečilo nevyplatenie žiadnych finančných prostriedkov z danej zmluvy, nakoľko táto je neplatná. Zároveň je takmer isté vzhľadom na rozhodovaciu prax Úradu pre verejné obstarávanie, napr. rozhodnutie Úradu pre verejné obstarávanie č. 1020-7000/2011-OK/3 zo dňa 2.8.2011 týkajúce sa X. Š. B., J., sám Úrad pre verejné obstarávanie podá v zmysle § 147 a) Zákona o verejnom obstarávaní návrh na určenie neplatnosti predmetnej zmluvy, teda konštatuje v závere na str. 7 svojho podania, že nepochybné je, že uvedená zmluva je neplatná minimálne z dvoch dôvodov.

18. Uznesením z mimoriadneho obecného zastupiteľstva vo E. L. T. č. 6/2011 z 15.11.2011 obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie upozornenie predložené konateľom spoločnosti ELPRAM s.r.o. Žilina a bolo rovnako preukázané, že programom mimoriadneho zasadnutia obecného zastupiteľstva je jediný bod programu, odstránenie havarijného stavu X. Š.T. R.. S.. Q. E. E. L. T., prerokovanie „upozornenia na nezákonnosť postupu starostu obce pri postupe zadania

zákazky“ „Riešenie havarijného stavu X. Š. S. Q., E. L. T.“. Obecné zastupiteľstvo prerokovalo uvedené upozornenie a poverilo starostu obce, aby vyzval konateľa spoločnosti ELPRAM, s.r.o. pána E. C. o písomné verejné ospravedlnenie, ktoré bude zverejnené na informačnom kanáli obce, web stránke obce v znení, ktoré je presne uvedené v uznesení, aby sa ospravedlnil obecnému zastupiteľstvu vo E. L. T. a starostovi obce E. L. T., ako aj prednostovi obecného zastupiteľstva vo E. L. T., hlavnému kontrolórovi obce E. L. T. za podanie K.-XX/XXXX zo dňa 9.11.2011 s tým, že uvedené podanie podal na základe neúplných a mylných informácií, v termíne do 15 dní od doručenia výzvy. Uvedené ospravedlnenie má zaslať aj na vedomie štátnym orgánom a inštitúciám, ktorým bolo vyššie spomenuté upozornenie zaslané. V prípade, že konateľ spoločnosti ELPRAM, s.r.o., Žilina pán E. C. verejne sa neospravedlní, na základe odporúčaní právneho poradcu má riešiť uvedenú vec súdnou cestou. Upozornenie predložené starostovi obce od konateľa žalovaného v rade 2) bolo predložené starostom na zasadnutí obecného zastupiteľstva vo forme videoprojekcie. Na zasadnutí sa nezúčastnili podľa prezenčnej listiny žiadni hostia, boli prítomní iba poslanci, prednosta obecného úradu, hlavný kontrolór a starosta obce (žalobca). 19. Súd mal preukázané tiež, že žalovaný v rade 2), v mene ktorého konal žalovaný v rade 1), oznamuje svoju reakciu na list zo dňa 15.11.2011, v ktorom uvádza, že upozornením využil právo ako obyvateľ obce ako potencionálny uchádzač vo verejnej súťaži v záujme ochrany majetku obce upozornil najvyšší orgán obce - obecné zastupiteľstvo na konanie, ktoré sa žalovanému zdalo na základe dostupných informácií ako nie súladné so zákonom. Namiesto vysvetlenia obce bol vyzvaný, aby sa ospravedlnil za svoj podnet, stále však nebola zodpovedaná otázka zákonnosti postupu pri zadávaní verejného obstarávania. Podat' podnet je právom každého občana a nie je ho možné nijako sankcionovať. Pripustil, že pokiaľ ide o podanie trestného oznámenia v danej veci, ako i vyjadrenia s tým bezprostredne súvisiace, tieto boli zrejme vyslovené predčasne na základe neúplných informácií, za čo sa ospravedľuje.

20. Z ďalšieho listinného dôkazu, ktorý bol v konaní vykonaný konkrétne Zápisnice obecného zastupiteľstva č. 2/2012, keď jedným z bodov programu bol O. M. E. L. T. na roky 2012 až 2014, oboznámil starosta obce obecné zastupiteľstvo, že bol vyzvaný, aby sa 19.12.2011 dostavil na Okresné riaditeľstvo PZ SR v Čadci, odbor kriminálnej polície, za účelom výsluchu, pretože pán C. zaslal upozornenie na nezákonný postup obce pri zadávaní zákazky na Okresnú prokuratúru v Čadci, ktorá odstúpila vec na riešenie polícii. Na základe takéhoto vyzvania informoval obecné zastupiteľstvo, že v predmetnej veci odovzdal všetky požadované dokumenty a výsluchu sa zúčastnil 20.12.2011 aj W.. G. T. ako odborne spôsobilá osoba, ktorá verejnú súťaž pripravila. Oboznámil obecné zastupiteľstvo aj s informáciou, že pán C. upozornenie na nezákonný postup M. E.Á. L. T. pri zadávaní zákazky zaslal aj Úradu pre verejné obstarávanie v Bratislave, ktorý si vyžiadal stanovisko hlavného kontrolóra M. E. L. T. a hlavný kontrolór obce I. E. na zasadnutí obecného zastupiteľstva informoval o postupe s tým, že zároveň obecné zastupiteľstvo informoval aj o odpovedi na list, ktorý zaslal Úradu pre verejné obstarávanie sám hlavný kontrolór obce.

21. Túto skutočnosť I. E. aj ako svedok vypočutý pred súdom potvrdil, keď zdôvodnil, že pre podozrenia a konštatovania pána C. považoval za potrebné, aby celú záležitosť prešetril aj Úrad pre verejné obstarávanie a preto zaslal žiadosť o prešetrovanie postupu uvedenému úradu a oboznámil na zasadnutí obecného zastupiteľstva konaného dňa 28.2.2012 s odpoveďou na jeho žiadosť a obecné zastupiteľstvo navrhlo s výkonom uznesenia vyčkať do obdržania stanoviska Úradu pre verejné obstarávanie.

22. Súd na návrh žalobcu na pojednávaní vypočul svedkov a to C. K. ako predsedu Dobrovoľného hasičského zboru vo E. L. T., ďalej svedka W.. B. T., J. Q., I. B., O. V., C.. S. Y., O.. C. D., C.. C. C., S. E., E. N., I. E., O. J., vypočul žalobcu C.. S. E. a žalovaného v 1. rade súčasne aj ako konateľa žalovaného v 2. rade E. C., ktorí uviedli:

23. Žalobca tvrdil, že po doručení písomného upozornenia žalovaným v 1. rade a konateľom žalovaného v 2. rade sa odvoláva v celom rozsahu na postup, ktorý bol opisovaný v priebehu konania, či už svedkami alebo vyplýval z obsahu písomných listinných dôkazov. K otázke zásahu do jeho osobnostných práv uvádzal, že ak má hodnotiť dopad uvedeného podania na jeho osobu, treba upozorniť na to, že je funkcionárom, verejne činnou osobou, na ktorú sú kladené určité vyššie požiadavky na jeho postupy či už v osobnom, pracovnom, spoločenskom živote, ale aj napriek tomu, že podľa predchádzajúceho vyjadrenia cez telefón pánom C. predpokladal, že bude mať nejaké výhrady, ale vzhľadom nato, že v písomnom podaní, ktoré bolo doručené a prejednávané obecným zastupiteľstvom, v podstate už bolo zo strany pána C. jeho uznanie protizákonného postupu a odsúdenie osobu pána C. úplne zrejme, čo vyplýva zo samotného obsahu a označenia uvedeného konania bolo vo vykonanom dokazovaní prezentované svedkami, ktorí boli k tejto veci vypočutí. Po zverejnení tohto podania na internete, ktorý je dostupným technickým prostriedkom na informovanie obyvateľov obce, konštatoval, že takýto postup žalovaného v rade 1) a štatutára žalovaného v rade 2) je zásahom do jeho kariéry, člena

obecného zastupiteľstva, resp. starostu obce, prípadne iného funkcionára v obecnom zastupiteľstve v nasledujúcich volebných obdobiach, čo je v tomto momente ťažko predpokladať, ale určitým ukazovateľom boli pripravované voľby do vyšších územných celkov, keď s ďalšími dvomi starostami hodlali kandidovať do VÚC a v podstate sa prejavila negatívne táto informácia, ktorú napísal pán C. a preto sa rozhodol, že nepôjde do predvolebnej kampane a nezaujímal sa o post v uvedených voľbách. Vlastne uvedeným podaním bola jeho osoba hodnotená ako osoba, ktorá urobila určitý „prešľap“ a či už ten „prešľap“ bol skutočným alebo iba domnelým, malo to určitý dopad na verejnú mienku v obci, pretože viacerí svedkovia sa vyjadrovali o tom, ako sa občania k tomu postavili, ako to hodnotili a podobne. Už len samotný fakt, že celú túto vec vyšetrovala polícia, ktorá nakoniec z trestno-právneho hľadiska ukončila toto vyšetrovanie tak, že nebol obvinený, aj Najvyšší kontrolný úrad SR uzavrel takýmto spôsobom písomné obvinenie žalovaného, tento problém sa v budúcnosti môže prejavovať v ďalších voľbách, v ktorých by kandidoval na post starostu, tak ako to vyplynulo aj z výpovedí vypočutých svedkov. K otázke osobného života navrhovateľ uvádzal, že poznačila táto nepríjemná udalosť jeho súkromný a partnerský život, pretože samozrejme zanechal tento stres tieto problémy a verejná mienka, ktorá v tom kritickom období bola veľmi aktívna, aj spolužitie v partnerskom vzťahu, ktoré zahrnuje určitú nervozitu, určitý stresovo riešený partnerský vzťah a v uvedenom období nebol na takej kvalitatívnej úrovni, ako keby sa tento problém nevyskytol.

24. Žalovaný v 1. rade a súčasne ak štatutárny zástupca žalovaného v 2. rade vo svojom vyjadrení uvádzal, že zotrúva na všetkých písomných podaniach, ktoré sú predmetom celého tohto konania a uvádzal, že je 50 rokov obyvateľom M. E. L. T., pozná nielen žalobcu ako slušného a čestného človeka, s ktorým nemal nikdy žiadne problémy, taktó pozná aj jeho rodičov a nikdy by si nedovolil ich nejakým spôsobom uraziť alebo sa ich dotknúť. Zároveň tvrdil, že nemal vôbec žiadne informácie, pretože v žiadnom smere neboli zverejnené. Obyvatelia takisto nemali zverejnené dôležité skutočnosti týkajúce sa uvedeného verejného obstarávania a v minulosti 30 rokov sa mlčalo o záležitostiach týkajúcich sa obce. Z dostupných informácií zadal riaditeľovi firmy ELPRAM, s.r.o., aby zostavil určitý tím ľudí, ktorí by zozbierali dostupné informácie, na základe ktorých potom skoncipovali predmetný list. Pokiaľ v úvodných slovách podania z 9.11.2011 zaujímal konkrétne stanoviská v predmetnom obstarávaní, zdôvodňoval to tak, že považoval takýto názor za situácie, keď mal z dostupných prameňov uvedené informácie aké mal, že toto podanie je adekvátne tomu, čo mal zistené, aj keď sa neskôr ukázalo, že nebolo dôvodné. Sám žalovaný sa vyjadril, že nevystupoval iba ako konateľ firmy ELPRAM, ale čiastočne aj za seba za fyzickú osobu ako občan.

25. Vypočutý svedok C. K. sa vyjadroval na základe spolupráce so žalobcom ako poslanec obecného zastupiteľstva, ktorý chápal podanie žalovaného ako jednoznačne obviňujúceho starostu zo správania sa v rozpore s jeho povinnosťami chrániť majetok obce. Svedok B. T., ktorý pracoval ako bývalý starosta obce a v súčasnej dobe pracuje na M. Ú. E. E. L. T., ktorý podanie sám predložil obecnému zastupiteľstvu, čo vyplýva z jeho funkcie, pretože rozhodne nebolo označené ako sťažnosť alebo žiadosť o prešetrenie a oznámenie informácií, ale podľa označenia bolo podaním obviňujúcim obecné zastupiteľstvo, poslancov a samotného starostu z nezákonného postupu. Svedok J. Q. pracuje ako predseda P. I. E. M. E. L. T., vyjadroval sa k spolupráci s Obecným úradom a starostom obce v oblasti športovej. Uvádzal, že nemal takú skúsenosť, že by správanie sa a postup uvedených orgánov signalizoval nejaké protizákonné postupy, avšak po zverejnení predmetného listu na rôznych športových akciách si vypočul mnohé reakcie širšieho okolia, kde bolo konštatované a spochybňované správanie sa starostu a obecného zastupiteľstva, či je v súlade so zákonom. Svedok I. B. ako poslanec obecného zastupiteľstva, ktorý už v obecnom zastupiteľstve pracuje siedme volebné obdobie, hodnotil prácu obecného zastupiteľstva a starostu s tým, že jeho osobne sa veľmi dotklo písomné podanie žalovaného, pretože tam boli použité také pojmy ako obvinenie, prešetrenie a podobne, teda ako právny laik skôr chápal tieto vyjadrenia veľmi záporne. Svedok O. V. takisto uvádzal, že ako obyvateľ M. E. L. T., ktorý pracuje ako živnostník a tiež v obci robí rôzne zákazky, robil aj pre M. Ú. E. E. L. T. a staval aj dom starostu a v určitom období sa začalo šíriť medzi ľuďmi, ktorým dodávateľky robil rôzne práce, ktorí spochybňovali po spornom liste správanie sa starostu pri narábaní s obecnými finančnými prostriedkami, i keď nevedel o žiadnych konkrétnych porušeníach. Svedok S. Y., starosta M. O., vyjadroval svoj názor na základe informácií, ktoré sa šírili pri rôznych stretnutiach, pracovných stretnutiach a súkromných stretnutiach starostov obcí a rôznych verejných akcií, kde sa v kuloároch rozoberal postup starostu E. L. T., teda navrhovateľa a rozprávalo sa o tomto probléme v určitých „pochybnostiach.“ Svedkyňa O. C. D.E. ako poslankyňa obecného zastupiteľstva sa dozvedela o liste oficiálnym spôsobom, ktoré bolo prejednávané na obecnom zastupiteľstve. Nepovažovala tento obsah podania iba o nejakú námietku alebo žiadosť o prešetrenie, ale boli tam uvádzané údaje a tvrdenia, ktoré považuje za urážajúce, bolo to písané formou obvinení a zaujímaní konečných stanovísk. Svedok C. C. ako poslanec obecného

zastupiteľstva tiež vnímal tento list ako list, ktorý upozorňuje na nečestné a nečisté záležitosti týkajúce sa financovania týchto prác, nevnímal to podanie ako žiadosť o vysvetlenie alebo podobné preverenie. Svedkyňa E. N. ako poslankyňa obecného zastupiteľstva, rovnako ako aj ďalší vypočutí svedkovia, ktorí sú poslancami obecného zastupiteľstva, vyjadrovala svoj názor na obsah listu pána odporcu, ktorý prejednávali na obecnom zastupiteľstve a vnímala takisto obsah tohto listu za konštatačný v tom zmysle, že boli porušované zásady hospodárenia s finančnými prostriedkami obce a zákona. Svedok E., ktorý už ako hlavný kontrolór obce sa vyjadroval na obecnom zastupiteľstve k potrebe vysvetlenia postupu pri verejnom obstarávaní predmetnej zákazky, zdôvodňoval okrem iného vo svojej výpovedi svedka, že ako kontrolór sám podal žiadosť Úradu pre verejné obstarávanie, ktorý záležitosť preveroval a dal im odpoveď, keď už ďalšie vysvetlenia nežiadal, hoci v uvedenej žiadosti bola klauzula, podľa ktorej v prípade, že by nebolo vysvetlenie dostačujúce, by požadovali ďalšie informácie. Uvádza, že výberové konanie na túto zákazku starosta zadal osobe, ktorá je kvalifikovaná a má potrebné vedomosti na túto prácu. On nebol prizvaný na posudzovanie alebo na výberové konanie, vlastne až po ukončení výberového konania sa malo k tomu vyjadrovať a na žiadosť Úradu pre verejné obstarávanie. Pokiaľ ide o samotný list odporcov adresovaný obecnému zastupiteľstvu, považoval tento list obsahovo formulovaný ako žiadosť o vysvetlenie postupu, ale priamo obviňujúci. Svedok O. J. ako osoba, ktorá sa pozná so starostom obce z titulu práce a konateľstva vo firme J. & J., D..O..M.. a ktorá firma túto zákazku na základe verejného obstarávania získala, sa vyjadroval k osobe pána C. v tom smere, že ide o podnikateľa, ktorý sa takýmto účinným spôsobom správa už asi od roku 2000. Po celé obdobie šíri rôzne nepravdivé informácie, má pripomienky k zákazkám a takto vníma aj tento prípad zo strany postupu pána C..

26. Žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu považovali postup odporcov za postup v súlade s čl. 27 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorým je garantované právo každého, aby sa vo veciach verejného alebo iného spoločenského záujmu obracal na štátne orgány a na orgány územnej samosprávy so žiadosťami, návrhmi a sťažnosťami. Tomuto zodpovedá podľa ich vyjadrení aj právo podľa čl. 12 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikoho alebo nikomu nesmie byť spôsobená ujma na právach preto, že uplatňuje svoje základné práva a slobody. Vyššie uvedené ústavné právo je ďalej pretavené do iných zákonov ako napríklad do § 3 ods. 2 písm. d) zák. č. 369/1990 Zb. z. o obecnom zriadení, v ktorom je definované, že je právom obyvateľa obce obracať sa so svojimi podnetmi a sťažnosťami na orgány obce, rovnako ako aj § 146 ods. 6 zák. č. 25/2006 Zb. z. o verejnom obstarávaní, podľa ktorého je dané právo tak fyzickým ako aj právnickým osobám podávať podnety na kontrolu postupu zadávania zákaziek vo verejnom obstarávaní. Tvrdili, že využili iba svoje ústavné a zákonné právo a takéto podania podali. Podali ich na príslušné orgány, na obec, pretože obecné zastupiteľstvo je nepochybne orgánom obce podľa § 10 ods. 1 Zákona o obecnom zriadení. Ide o kolektívny orgán a teda poslanci nie sú verejnosťou a v zmysle § 147 Zákona o verejnom obstarávaní je orgánom vnútornej kontroly pre kontrolu postupu zadávania podprahových zákaziek kontrolór obce. Podľa ich názoru konali orgány obce v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko konali spôsobom, ktorý zákon pre osoby verejného práva neumožňuje, v rozpore s ustanoveniami § 5 zák. č. 211/2000 o slobodnom prístupe k informáciám a zverejnili širokej verejnosti niečo, čo im zákon explicitne neumožňuje. Podanie bolo možné len sprístupniť na žiadosť v súlade s § 11 ods. 1 písm. a), resp. § 9 ods. 1 Zákona o slobodnom prístupe k informáciám. K tomu je však nevyhnutný vopred daný výslovný súhlas, písomný súhlas odporcu a o takýto súhlas navrhovateľom nikdy nebol odporca požiadaný a nikdy takýto súhlas nikomu ani neudelil. Teda navrhovateľ a M. E. L. T. nerešpektovali znenie § 12 ods. 9 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení tým, že ho zákon priamo ukladá, že ak predmetom konania obecného zastupiteľstva sú informácie a veci chránené podľa osobitných zákonov, pričom práve toto podanie podľa ich názoru spadá pod informáciu chránenú podľa už predtým uvedených zákonných ustanovení, zasadanie je obligatórne neverejné a nie je možné alebo nie je povinnosť zverejnenia zápisnice z neverejného zasadnutia, čo koniec koncov je uvedené a j v § 5 ods. 2 v spojení s § 5 ods. 9 Zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Je to teda podľa ich názoru práve obec, ktorá porušila zákon a v dôsledku tohto došlo k zverejneniu podania odporcu. Žalovaný sa spoliehal na to, že obec a jej orgány poznajú právne predpisy natoľko, že budú v súlade so zákonom ochraňovať podanie žalovaného. Tvrdenia žalobcu o obviňovaní starostu z trestného činu považuje za nezmyselné, vyslovuje zásadne len podozrenie, aj to vo vzťahu k verejnému obstarávaniu. Tvrdenia o skutočnosti takéhoto konania verejne aj zo strany žalobcu tiež považovali žalovaní za nesprávne a tvrdenia, že starosta mohol byť dotknutý na svojich právach v zamestnaní, je taktiež podľa ich názoru neprijateľné. Tvrdenia o spôsobilosti podania žalovaného zasiahnuť žalobcovi v rovine osobnej integrity a v rodinnom živote je úplne a fakticky právnym nepodarkom. Z uvedených dôvodov žiadali žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

27. Vo vzťahu k aktívnej a pasívnej legitímácii súd je toho názoru, že v tomto spore sú pasívne legitimovaní tak žalovaný v 1. rade osobne, ktorú skutočnosť odvodzuje súdu aj od jeho vlastného vyjadrenia ako pred súdom uvádzal, že takýto názor vyslovil ako M. M. E. L. T., ktorý v tejto obci žije 50 rokov a v minulosti sa otázky týkajúce sa obecných záležitostí nikdy nezverejňovali a preto chcel, aby sa takto postupovalo v prípade predmetnej zákazky a žalovaný v 2. rade, pod hlavičkou ktorého bolo vyhotovené upozornenie, ktorý vystupoval ako právnická osoba, ktorá nesúhlasila s postupom pri zadávaní zákazky a zároveň vyslovovala právny názor na porušenia zákonov a postupov pri verejnom obstarávaní v uvedenom prípade ako potencionálny uchádzač vo verejnej súťaži.

28. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobca v rozhodnom období ako starosta M. E. L. T. bol osobou v okolí známou, opisovala ho väčšina svedkov ako osobu so zodpovedným prístupom k povinnostiam. Ako verejne činná osoba si je vedomý zníženého prahu zodpovednosti a ochrany jeho osobnosti vo vzťahu ku kritike za výkon jeho práce, ktorú skutočnosť aj vo svojom vyjadrení prezentoval.

29. Po právnej stránke vec posúdil podľa § 11, § 12 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 13 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, čl. 19 ods. 1, ods. 2, čl. 26 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods. 1, ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

30. V prípade zásahu do práva na ochranu jej osobnosti má fyzická osoba v zmysle cit. ust. § 13 ods. 1 OZ právo domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

31. Občiansky zákonník v ust. § 11 priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu proti zásahom do osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Súčasťou práva na ochranu osobnosti je i právo na súkromie a rodinný život, ktoré v sebe zahŕňa tiež právo fyzickej osoby na spoločnosť s ďalšími osobami, predovšetkým s členmi rodiny. Zákon nedefinuje pojem zásah, ani nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté jej osobnostné práva. Je ním však bezpochyby tak aktívne konanie, ako aj pasívne správanie, ktoré má v zákone uvedené znaky. Týmito znakmi sú predovšetkým neoprávnenosť zásahu a jeho objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na chránené osobné práva fyzickej osoby. Medzi neoprávneným zásahom a poškodením (ohrozením) niektorého z osobnostných práv musí byť vzťah príčinnej súvislosti. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do chránených osobnostných práv, má fyzická osoba právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 Obč. zák.). Fyzická alebo právnická osoba môže byť zodpovedná za nemajetkovú ujmu na osobnosti inej fyzickej osoby iba vtedy, ak neoprávnený zásah spočívajúci v porušení alebo len v ohrození osobnosti fyzickej osoby skutočne vyvolala.

32. Na účely posudzovania tohto nároku súd mal súd preukázané, toto medzi stranami sporné nebolo, že žalobca v rozhodnom čase podania žaloby, ale i doručenia upozornenia bol verejným činiteľom/politikom. Jediným zákonom definujúcim pojem verejný činiteľ (na účely trestné konania) je Trestný zákon. Podľa tohto § 128 ods. 1 Trestného zákona je verejný činiteľ prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená.

33. V zmysle konštantnej judikatúry verejne činná osoba musí strpieť väčšiu dávku kritiky. Judikatúra ako aj právna teória definuje osoby verejného záujmu ako osoby pôsobiace verejne, resp. ako verejne činné osoby, t.j. osoby známe na verejnosti na základe svojej činnosti pre verejnosť alebo na verejnosti. Ide teda o osoby, ktoré sú stredobodom verejného záujmu v spojitosti s určitou činnosťou alebo udalosťou verejného záujmu. V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti súdov je zrejmé, že najväčšiu mieru kritiky musia strpieť verejní činitelia, do určitej miery musia strpieť kritiku aj osoby verejného záujmu. Rovnako tak v prípade politika platí, že na rozdiel od súkromnej osoby sa nutne a vedomo vystavuje prísnej kontrole každého svojho slova a činu novinármi a verejnosťou ako takou a v dôsledku toho musí prejavovať zvýšenú mieru tolerancie (judikatúra ESLP k čl. 10 dohovoru rozsudok Kwieceń proti Poľsku z 9.1.2007)

34. V nadväznosti na vykonané dokazovanie za účelom spravodlivého rozhodnutia prihliadal súd na všetky tvrdenia uvádzané stranami sporu a najmä prihliadal na proporcionalitu medzi tvrdým a namietaným zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobcu a ústavnými garanciami slobody prejavu

žalovaného v rade 1 a súčasne osoby, ktorá je oprávnená vystupovať v mene žalovaného v rade 2) ako spoločnosti s ručením obmedzeným. V súdnom prípade sa súd zamerlal a v ďalšom poukazuje predovšetkým na rozhodnutie ÚS SR v tomto súdnom spore, kde Ústavný súd SR fakticky vysvetlil, že tento test proporcionality je založený na hľadaní odpovedí na otázky KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO v posudzovanom prípade „uviedol, prípadne hovoril“.

35. Pri porušení práva na ochranu osobnosti výrokmi žalovanej strany je potrebné pri skúmaní primeranosti výroku, či podania rozlišovať, či ide o skutkové tvrdenie alebo hodnotiaci úsudok. Kým skutkové tvrdenie sa opiera o fakt ako objektívne existujúcu realitu, ktorej pravdivosť je overiteľná, hodnotiaci úsudok je subjektívnym názorom svojho autora. Pokiaľ ide o skutkové tvrdenie, porušenie práva na ochranu osobnosti môže spôsobiť iba také tvrdenie, ktoré je objektívne spôsobilé prívodiť ujmu na cti alebo dobrej povesti osoby v očiach ostatných fyzických osôb, a teda pôsobiť difamačne. Takúto spôsobilosť je pritom potrebné posudzovať jednak podľa použitých výrazov a formulácií, ale zároveň aj podľa celkového dojmu, kedy je potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, za ktorých k tvrdeniu došlo. V zásade platí, že oznámenie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokiaľ tento údaj nie je podaný tak, že skresľuje skutočnosť, či nie je natoľko intímny, žeby odporoval právu na ochranu súkromia, či ľudskej dôstojnosti. Z hľadiska pravdivosti skutkových tvrdení nie je nevyhnutné trvať na ich úplnej presnosti, ale je postačujúce, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde, teda stačí, aby pravdivá bola podstatná časť tvrdenia.

36. Hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktú zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných(subjektívnych) kritérií. Hodnotiaci úsudok nie je možné dokazovať, pretože ide o zaujatie určitého subjektívneho postoja osoby, je však potrebné skúmať, či uvedený výrok má určitý skutkový základ, či je použitá forma jeho vyjadrenia primeraná a či primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie danej osoby namiesto toho, aby bol zásah do práva na ochranu osobnosti len nevyhnutným sprievodným javom oprávnenej kritiky. Ochrana výrokov, ktoré majú charakter hodnotiacich úsudkov, je z hľadiska slobody prejavu intenzívnejšia ako v prípade skutkových tvrdení.

37. Súd v danom prípade primárne vychádzal z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 655/2017-48, ktorý bol vydaný v tomto konkrétnom spore a hoc v danom náleze bola riešená otázka porušenia práv žalovaných v rade 1 a 2 (porušenie konštatované bolo priamo vo výroku rozhodnutia), ÚS SR v predmetnom rozhodnutí poukázal, že sloboda prejavu zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky. Rovnako tak konštatoval, že vyjadrenie žalovaných v podaní adresovanom obecnému zastupiteľstvu spadá pod ochranu práva na slobodu prejavu podľa čl. 26 ústavy a čl. 10 dohovoru. Vo vzťahu k jednotlivým otázkam je potrebné zohľadniť a pri posudzovaní odpovedí na jednotlivé otázky vychádzať z vysvetľujúcich záverov ESLP a ústavných súdov SR a ČR.

38. Pri posudzovaní otázky KTO je zrejmé, že tak realizovali predmetný list označený ako upozornenie žalovaní v rade 1 a 2, pričom žalovaný v rade 1 ako obyvateľ obce a súčasne ako štatutárny zástupca konateľ žalovaného v rade 2. V predmetnom podaní vyjadrili podozrenie, pričom predmetné podanie adresovali príslušnému orgánu - obecnému zastupiteľstvu v zmysle zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, aby preskúmalo tieto podozrenia, ktoré tvorili obsah predmetného listu. Podanie adresovali obecnému zastupiteľstvu, pričom podľa vyjadrenia žalobcu on sám ako starosta toto obecnému zastupiteľstvu predložil, o čom svedčí aj uznesenie č. 6/2011. Podanie sa týkalo samotného starostu (O KOM), ktorý ako politik, ústavný činiteľ, sa vystavuje prísnej kontrole verejnosti a musí zniesť zvýšenú mieru kritiky. Predmetom podania bolo podozrenie na neehospodárne nakladanie s majetkom obce a podozrenie, že sa mal starosta dopustiť trestného činu v súvislosti s výkonom svojej verejnej funkcie. Predmetné podanie bolo doručené podľa prezenčnej pečiatky obci 9.11.2011 podľa vyjadrenia osobne starostovi a podanie žalovaných bolo prerokované na obecnom zastupiteľstve 15.11.2011 a riešilo otázku správnosti zákonnosti postupu verejnej súťaže na rekonštrukciu základnej školy, ktorú súťaž vyhrala iná spoločnosť s ktorou bola uzatvorená zmluva 31.8.2011. Podanie žalovaných teda nadväzovalo na toto zistenie a vychádzalo z informácií, ktoré mali k dispozícii. Je nevyhnutné však uviesť, že žalovaní v rade 1 a 2 podanie nezverejnili - nedali na známosť širokej verejnosti ale iba osobe, ktorej sa priamo dotýkala a obecnému zastupiteľstvu ako orgánu povareného kontrolou. Predmetné podanie bolo premietané priamo na zastupiteľstve a bolo zverejnené priamo samotnou obcou na jej webovom sídle, nie samotnými žalovanými. Tak ako konštatoval ústavný súd, zverejnenie realizovala priamo obec, na zasadnutí obce nebol nikto prítomný a teda verejnosť sa s predmetným podaním nemala ani ako oboznámiť, resp. v rozhodnom čase by k predmetnému podaniu nemala prístup. Žalovaní teda nemohli vedieť, že z ich listu adresovanému obecnému zastupiteľstvu so žiadosťou i preskúmanie zákonnosti sa stane podanie verejné, ktoré by malo byť k dispozícii širokej verejnosti. Samotné zverejnenie tohto podania bolo v réžii žalobcu a obecného zastupiteľstva - obce. Pokiaľ

ho zverejnili v plnom rozsahu, toto nemožno pričítať ako vinu žalovaným v rade 1 a 2. Tak ako konštatoval ústavný súd, toto je podstatnou a rozhodujúcou skutočnosťou v danom spore. Vo vzťahu k predmetnému podaniu ÚS SR uviedol, že toto podanie nebolo obvinením starosti zo spáchania trestného činu, ale upozornenie obecného zastupiteľstva ako kompetentného orgánu obce na konanie, ktoré javí známky nezákonnosti a v súvislosti s ktorým je obecné zastupiteľstvo kompetentné na nápravu. Podanie nevyhodnotil ústavný súd ako urážlivé, či expresívne. Prvoradým motívom nebol obvinenie starostu z trestného činu, ale upozornenie na nehospodárne nakladanie s majetkom obce (zodpovedanie otázky, ako boli v podaní žalovaných informácie formulované). Na podklade vyššie uvedeného súd mal zato, že predmetné podanie žalovaných v rade 1 a 2, tak ako bolo sformulované a doručené obecnému zastupiteľstvu do rúk v tom čase starostu obce, nie je možné hodnotiť ako podanie, ktoré by zasiahlo do práv žalobcu tak, aby boli žalovaní v rade 1 a 2 povinní z titulu ochrany osobnosti sa ospravedlniť samotnému žalobcovi, ktorý musel v rámci svojej funkcie zniesť vyššiu mieru kritiky. Navyiac z výpovedí svedkov v prevažnej miere poslancov obecného zastupiteľstva, prípadne bývalých starostov okolitých obcí vyplynulo, že samotného žalobcu považujú za spravodlivého človeka. Poslancov M. E. L. T. osobne sa mal dotknúť tento list, avšak tak, ako konštatovali v rámci svojho uznesenia, predmetný list vzali na vedomie a poverili poslanci obecného zastupiteľstva žalobcu ako starostu tým, aby žiadal ospravedlnenie od žalovaného, toto sa javilo ako neprimerané jeho obsahu, pokiaľ predmetný list zaslali na preverenie NKU so žiadosťou o stanovisko.

39. Hypoteticky pri úvahe s prihliadnutím na tento individuálny prípad, pokiaľ by sa každý sťažovateľ, ktorý sa obráti na obec so svojou sťažnosťou a žiadosťou o prešetrenie, mal následne ospravedlniť za svoje podanie, ak sa preukáže, že jeho tvrdenie nebolo správne mohlo by sa stať, že by prevažnú časť agendy tvorili iba výzvy na ospravedlnenie.

40. Sám ústavný súd vo svojom rozhodnutí poukazoval, že sťažovateľom treba poskytnúť vyššiu mieru ochrany, žalovaný v rade 1) je obyvateľom obce a na samospráve obce sa dožaduje svojou korešpondenciou prešetrenia postupu s podozrením na nehospodárne nakladanie s majetkom obce. Verejnou vecou je pritom v zásade všetko, čo na seba upútava verejnú pozornosť. Verejné záležitosti a verejná činnosť jednotlivých osôb môžu byť posudzované verejne, a to aj kriticky, pričom pokiaľ ide o hodnotiace úsudky, je potrebné vychádzať z prezumovanej dovolenej kritiky. Súd má za to, že zo strany žalovaných išlo kritiku konania osoby majúcej vplyv aj na nakladanie s verejnými prostriedkami a táto nebola v značnom nepomere k cieľu jeho kritiky, t.j. poukázaniu na možné nesprávne nakladanie s verejnými prostriedkami obce. Stanovisko alebo kritiku upozorňujúce na prípadné nezrovnalosti v hospodárení s verejnými prostriedkami, je treba z hľadiska verejného záujmu na zvýšenie kontroly nakladania s týmito verejnými finančnými prostriedkami, považovať za žiaduce (viď napr. nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I. ÚS 1990/2008 zo dňa 23.03.2010). Navyiac neboli to žalovaní, teda tí ktorí rozširovali predmetný list a tieto tvrdenia v rámci širokej verejnosti, ale bola to obec sama reprezentovaná svojimi orgánmi. Okrem toho, súd nemal za preukázané, ani z podstaty podania toto nevyplýva, že by žalovaní úmyselne predmetný list písali s cieľom zasiahnuť do cti či dôstojnosti žalobcu, alebo ho haníť v spojitosti s výkonom funkcie. Žiadali o prešetrenie jeho postupu podľa názoru súdu písomne a primeranou formou. Súd preto v rozsahu nároku žaloby žalobcu na zverejnenie ospravedlnenia žalobu zamietol, nakoľko samotní žalovaní iba realizovali svoje právo garantované ústavou a vychádzali v rámci svojho písomného podania zo subjektívnych ale i objektívnych informácií a žiadali obecné zastupiteľstvo o prešetrenie nakladania s majetkom.

41. Súd nevyhovел ďalej nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorý nárok posúdil podľa § 13 ods. 2 OZ. Žalobca nárok odôvodnil tým, že vzniknutý stav nie je možné navrátiť do pôvodného stavu a preto sa domáha nemajetkovej ujmy, ktorý príjem použije na verejno-prospešné účely. Podmienkou priznania materiálnej satisfakcie je nemajetková ujma, ktorá je spôsobilá v značnej miere znížiť dôstojnosť občana a jeho vážnosť v spoločnosti. V tomto smere súd po vykonanom dokazovaní nemal preukázané, že by žalobca v spoločnosti utrpel ujmu nezvratiteľnú do takej miery, že by bola znížená jeho dôstojnosť a vážnosť. Tak ako konštatoval ÚS a samotný žalobca aj v ďalšom volebnom období sa žalobca stal starostom a z iba z tvrdení žalobcu nebolo možné ustáliť, že by predmetný list zasiahol do jeho osobného - rodinného života (toto zostalo v rovine tvrdení) a list žalovaných v rámci verejného života mu preukázateľne nespôsobil takú ujmu, ktorú by mu museli žalovaní v rade 1 a 2 nahradiť vo finančných prostriedkoch ako materiálnu satisfakciu. Súd opätovne uvádza, že žalovaný svoje podozrenie nezverejnili, žiadali svojim upozornením na prešetrenie a zjednanie nápravy v rámci nimi uvádzaných pochybení pri realizácii rekonštrukcie základnej škody. Žalovaní v rade 1 a 2 by preto za svoje podanie adresované obecnému zastupiteľstvu nemali byť podľa názoru súdu sankcionovaní. Realizácia slobody prejavu žalovaných podľa názoru súdu neprekročila

hranice tak, aby súd pristúpil k priznaniu nemajetkovej ujmy v prospech žalobcu. Ústavný súd ČR rovnako tak uvádza, že každý názor, stanovisko, kritika je v zásade prípustnou záležitosťou (I. ÚS 823/11) a žalobca nepreukázal, že by v dôsledku doručenia podania obci zo strany žalovaných došlo k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v značnej miere.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, civilnoprávne sporové konanie je ovládané jednak zásadou zodpovednosti za výsledok, podľa ktorej strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov vynaložených na účelne uplatnenie alebo bránenie svojho práva (§ 255 C. s. p.), jednak zodpovednosťou za zavinenie zastavenia konania, podľa ktorej strana, ktorá zavinila zastavenie konania je povinná nahradiť trovy konania protistrane (§ 256 C. s. p.). Odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie predstavuje ust. § 257 C. s. p. Uvedené ustanovenie plní úlohu na odstránenie tvrdosti pri náhrade trov konania, ak by sa pri tejto náhrade plne presadili vyššie uvedené zásady. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípade, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Z uvedeného vyplýva, že ust. § 257 C. s. p. možno využiť len na nepriznanie náhrady trov konania strane konania, ktorej by tieto inak patrili.

44. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, nakoľko mali žalovaní v rade 1) a 2) v spore plný úspech (100%). O konkrétnej sume rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 CSP). Súd vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania uvádza, že nezistil dôvody pre aplikáciu ust. § 257 CSP. Samotná skutočnosť, že žalobca na žalobe netrval resp., že spor považoval za uzatvorený s odstupom času a že spoločne so žalovaným v rade 1) vychádzajú dobre, túto epizódu považuje za ukončenú a prekonanú, nie je dôvodom takým na aký myslí ust. § 257 CSP ako dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by žalovaným v rade 1 a 2 nemal súd priznať nárok na náhradu trov konania ako úspešnej protistrane.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.